

לכו ונשובה אל ה'

דברות קודש חוצבות להבות אש מפ"ק
כ"ק מרן אדמו"ר מוויזניץ שליט"א - קייאמישא
בעידן רעווא-דרעווין שבת הגדול פרשת צו
על המוסר-השכל הגדול שעלינו ללמוד מנגף הקורונה העושה שמות בעולם

הקורונה - בעקבות נגף הטכנולוגיה

שרויים אנו בתקופה בה כל העולם כולו, כל שוכני כדור העולם, חיים בצל הצער, הפחד והחשש, כאשר רבה התבהלה בעולם ממה שמתרחש, מתחולל ובא, לא עלינו, ורבים הם אשר מצאתם התבהלה הזו. ובידינו נקוט האי כללא אשר למדנו מפי ספרים ומפי סופרים, שעל האדם לפתוח את מוחו בהתבוננות בכל המתרחש, למצוא את העלול והסיבה לכך שהקב"ה הביא עלינו את המצב הנתון; שהלא ידענו מדברי רז"ל שסמכו אקראי שהקב"ה מודד עם ברייתו מידה כנגד מידה, ומביא עלינו את אשר הוא מביא, על מנת שנתבונן ונבין מתוך המאורעות את אשר עלינו ללמוד ולקחת מוסר.

על כן, למרות שלא היה נהוג אצלנו לדבר כך, הרי שכעת הצורך הוא כן לדבר ולפרש דברים.

הן ידוע כל מה שמתחולל בשנים האחרונות, לדאבון לבב, כאשר תולעת הטכנולוגיה חדרה אל כרם ישראל, ונוראות נגרם על ידי כך, כאשר כל עניין ה'קדושה' ירד מטה-מטה, והרבה

בשנת תש"פ נקמה העין את נקמתה

עוד מוסר השכל אשר עלינו ללמוד מן המצב, מכך שנועלים בתי לימוד, תלמודי תורה של תינוקות של בית רבן וישיבות קדושות של בחורי חמד. והדבר מגיע בדבר עוון העיניים.

כי הלא התורה הקדושה עניינה כשל עניין שמירת העיניים. התורה ניתנה כדי להכניע את היצר, בראתי יצר הרע, בראתי תורה תבלין, וגם שמירת עיניים באה להכניעו. התורה נקראת חיים וגם הראייה היא סממן החיים ואילו סומא חשוב כמת. התורה קרויה אור, המאור שב יחזירונו למוטב, וגם הראייה נקראת מאור עיניים. ו'עין' (בחשבון גדול של האות נו"ן סופית) עולה כמספר תש"פ, השנה בה אנו נמצאים - כי בשנת תש"פ נקמה העין את נקמתה!

מאחר וקדושת העין חוותה ולזול רב על ידי כלי המשחית ונפגעו עיני צעירי צאן קדשים. אם על ידי החזקת כלים מכלים שונים בבית והדבר הביא ולזול וקריירות אצל הילדים והנערים, ואם על ידי שמפעם לפעם מקילים עצמם לשמח את לב הילדים ולהראות להם דבר מה במכשירים השונים, וגם מה שלא די צעקנו על הילדים לעמוד רחוקים מכל דבר האסור ולהזהר מן הכלים הנוגפים. על כן הגיע עונש חמור זה, כאשר סגרו את תלמודי התורה והישיבות ובלמו את חינוכם הטהור של צאן קדשים. והדבר צריך לכאוב לכל נפש.

נפגמה קדושתם של ישראל בעקבות ההתפתחות הטכנולוגית. רבים חללים הפילה - רבים אשר נפלו מדרך הישר והטוב על ידי כל אותם כלים, חרב הטכנולוגיה גבתה קרבנות גם מהטובים

והחשובים ביותר; מהמשפחות הנחשבות והמכובדות ביותר, נפלו ברשות יצר זה כאלה אשר התנתקו ממשפחותיהם ונקרעו מבית אבותיהם.

ועל כן שלח הבורא את הרמז הנוכחי, לעורר את הלבבות. כי הלא הדבר הזה אשר עתה מתחולל בעולם, הרי הוא תואם ממש לפגע הטכנולוגיה, חובר אליו בד בבד. כאשר לא עלינו כבר גבה החולי האחרון קורבנות רבים, הרבה משפחות נקרעו, הרבה אלמנות ויתומים התרבו בכלל ישראל, רחמנא לשיזבן, והרי הוא פוגע בטובים ובחשובים ביותר, פוגע ומנתק משפחות.

צדיק גוזר ועלינו לקיים!

והנה, כאשר הניסיון היה עדיין רוחני בלבד, בנוזקי הטכנולוגיה בלבד - ועוד לא הגיע הרמז האלוקי הנוכחי - לא עורר הדבר פחד גדול עלי אדמות, אולם כעת, כאשר הקב"ה הביא את העונש הגשמי, כאשר חושך וערפל יכסו ארץ, כל אחד מתעורר

"...לא כמו שהיתה ההתנהלות עד היום - שכל אחד עושה טובה וחותר למוסדות שהוא יחזיק רק פלאפון כשר, אלא מתוך רוגז וכעס ומתוך תקיפות רבה.... מי שאינו פועל לפי ההנחיות של גדולי ישראל, יש להרים עליו קול זעקה, היתכן?! איך יכול אדם להרשות לעצמו שבביתו יהיו כלים שיכולים לגרום לו נזקים רוחניים עצומים?! זה המוסר שעלינו ליטול מהנגיף הגשמי, המוסר של ההליכה בתקיפות נגד מי שממרה את ההנחיות ואת הסייגים..."

בהתעוררות אמיתית, כל אחד לוקח את הדברים לתשומת ליבו בכל כובד ראשו. וידועים דברי חז"ל 'שיהא מורא שמים עליכם, כמורא בשם ודם' - צריכים תמיד לראות שכמו שמפחדים פחד בנושאים גשמיים, של 'בשר ודם', כך צריכים גם להתירא במורא שמים.

כאשר התחילו הקשיים הרבים בפגעי הטכנולוגיה, והניסיונות הקשים צצו והפריעו, התקבצו יחדיו כל חכמי ישראל, הצדיקים והמנהיגים, ותיקנו תקנות נחרצות, גדרים וסיידים, על מנת לשמור את בני ישראל מן הפגעים. וכמובן היו רבים גם רבים של יראי ה' שהעמידו לעצמם את כל גדר וסייג שתיקנו חכמים; אך מאידך היו רבים, לדאבון לב, אשר ולזלו בתקנות, מילאו פיהם שחוק והביטו על כל התקנות כהחמרות יתירות, פרומקייטן - חלק מתוך היתר, וחלק אפילו באיסור גמור, כאשר הם חיפשו לעשות את מה שנוח להם. במיוחד הדברים אמורים אצל כאלה שאינם משויכים לקהילה כלשהי.

עלינו לנקוט בכלל האמור בספה"ק 'בני יששכר': כדי שנוכל לזכות לכך שיתקיים 'צדיק גוזר והקב"ה מקיים' וצדיקי הדור יבטלו את הגזירות הרעות, צריכים קודם אנו לגרום אתערותא דלתתא ולקיים את אשר גוזרים עלינו הצדיקים, ואז יוכלו הם להמתיק מעלינו כל צר ומשחית על ידי שיגורו והקב"ה יקיים. אולם כשאין שומעים ומקשיבים לקול הצדיקים - אין להם את הכוח לגזור ולהתפלל.

נוכל ללמוד עוד מכך שהחולי המצוי תוקף בייחוד אנשים מבוגרים, כי הרי בדרך כלל יהודי מבוגרים שיצרו פחות בוער בקרבם, פחות מבנינים את הצורך הדחוף לסייג עצמם בכל הגדרים שהציבו חכמי ישראל, כי הם רואים שהם מסוגלים לשמור עצמם כביכול למרות שיש להם את הכלים הללו, לכן הם נוטים יותר לזלזל בדבר וממילא אצלם שייך פחות העניין של 'צדיק גוזר והקב"ה מקיים, הקב"ה גוזר וצדיק מבטל'.

זעקה גדולה ומרה

ובכן, כמו שבנגף הגשמי המסתובב כעת, מתייחסים בדקדוק ובחומרה רבה. מזהירים על כך וצועקים בקול גדול על מי שאינו פועל לפי ההנחיות החוקיות ובנוסף לכך רכבי 'הצלה' מסתובבים ומכריזים על החשיבות להיזהר ולהישמר ולקחת את העניין בכובד ראש - כך גם צריכים לעשות לגבי הנגיף הטכנולוגי הרוחני.

לא כמו שהיתה ההתנהלות עד היום - שכל אחד עושה טובה וחותר למוסדות שהוא יחזיק רק פלאפון כשר, אלא מתוך רוגז וכעס ומתוך תקיפות רבה.... מי שאינו פועל לפי ההנחיות של גדולי ישראל, יש להרים עליו קול זעקה, היתכן?! איך יכול אדם להרשות לעצמו שבביתו יהיו כלים שיכולים לגרום לו נזקים רוחניים עצומים?!

זה המוסר שעלינו ליטול מהנגיף הגשמי, המוסר של ההליכה בתקיפות נגד מי שממרה את ההנחיות ואת הסייגים.

מידה כנגד מידה

אם נוסיף ונתבונן, נראה שהנגף הגשמי דהאידינא, שייך ממש מידה כנגד מידה, נגד הנגף הרוחני.

אם הנגף הטכנולוגי גרם להרבה אנשים להשתמש עם תירוצים של 'לצורך פרנסה', הגיע הנגף הגשמי המשתולל כעת ומחליש את מצב הפרנסה בכל אתר ואתר ורבים הם שאינם מתכלכלים בימים די פרנסתם.

ותו, רבים המציינים שמצב כזה, בו העולם כולו על כל יושביו מצוי תחת רושם של צרה אחת, לא היה מאז ימות המבול כאשר הקב"ה שטף את כל יושבי תבל וניקה את עולמו. והרי גם המבול הגיע על עוונות של חוסר קדושה, 'כי השחית כל בשר את דרכו' - וכעת שוב, מאותם עוונות, הגיע המבול הנוכחי.

ולא עוד, אלא שהתורה גזרה את עונשו של מי שחוטא בעריות, במיתת חנק. וגם המחלה הנוכחית כמוה כחנק, כאשר היא גוזלת מן האדם את היכולת לנשום ולהחיות את רוחו.

אף זאת - שכמו שבכלים הרעים בהם אם אדם מסתובב עם אנשים נמוכים, הרי הוא נדבק מהם והם מושכים אותו בחבלי עוון; כך גם כעת עתה כאשר מזהירים בני אדם לבלתי ייגשו איש ליד אחיו, מפחד ההתדבקות איש ממחלתו של אחיו. ועל כן ביתר שאת צריכים כעת להתחזק ולקבל על עצמנו להתרחק מחבר רע היכול לדרדר את האדם לעברי פי פחת.